

Ignasi Sayol
President ERC-Cornellà

CATALUNYA HA DE DIR PROU!

ESQUERRA demana la unitat de tots el partits catalans

L'economia de Catalunya es basa en una immensa xarxa de petites i mitjanes empreses per a un mercat cada vegada més global i cada cop menys dependent de l'espanyol. I encara que tenim empreses d'un volum molt important, no disposem de grans empreses multinacionals de capital català que puguin actuar de pal de pallar en sectors estratègics.

patint de forma dramàtica la recessió, agreujat pel fet de no tenir control sobre multinacionals com Nissan o Seat. Perquè les decisions d'aquestes multinacionals depenen d'interessos globals, que només pot contrarestar qui seu en el seus consells d'administració. Per aquest fet, Volkswagen sempre tindrà fabricues a Alemanya o Renault a França.

Aprofitar la crisi i treure l'orgull de país

Finlàndia, a principis dels anys 90, va patir una greu crisi amb una caiguda de més d'un 25% del seu PIB en un sol any a causa de la caiguda del mercat soviètic. Aleshores, els finesos, en comptes d'abaixar els braços, van treure el seu orgull de país i varen definir un pla estratègic que consistia a apostar per l'educació, la innovació i la internacionalització, tot augmentant en un 25% el pressupost d'aquestes àrees.

Aquest panorama es completa amb la presència de multinacionals de sectors (automoció, electrònica i química), que actuen també com a element de desenvolupament de la nostra economia, tot creant un teixit d'empreses proveïdores. Un escenari diferent del de Madrid. Allí hi ha grans multinacionals que vénen d'antics monopolis (Telefónica, Endesa, Cepsa, Repsol, Iberdrola, etc.), grans lobbies financers i d'assegurances (BSCH, BBVA, Banco Popular...) i d'altres del món de la construcció (Dragados, Sacyr, FCC...). És a dir, parlem de sectors més especulatiu i no industrials.

Però en el context actual de crisi mundial, les economies més industrials com ara la catalana reben l'impacte més aviat i de forma més dura. Les nostres petites i mitjanes empreses estan

Per exemple, van ser capaços de convertir una vella empresa electrònica en una multinacional de primera línia com ara Nokia.

Als catalans, ens cal el mateix a dia d'avui, treure el nostre orgull de país i anar junts davant d'una situació d'ofec econòmic per culpa del mal finançament a què ens condemna l'Estat espanyol.

Ja n'hi ha prou! No només no hem d'acceptar les almoines del senyor Solbes, sinó que tots els partits catalans han d'estar a l'alçada. Si Catalunya no obté el finançament que necessita i mandata l'Estatut, el futur industrial del nostre país serà inviable i el benestar dels nostres fills impossible. La unitat dels partits catalans és, sens dubte, la garantia de l'èxit i l'única arma per fer rectificar el govern espanyol.

opinió

Joan Tardà
Diputat d'Esquerra al
Congrés dels Diputats

La Generalitat no ha d'acceptar l'ERO de Nissan

La presència al carrer dels treballadors de Nissan-Zona Franca, manifestant-se contra l'acomiadament del 40% de la plantilla, malgrat ser la quarta planta més productiva de totes les del grup, malgrat no haver tingut mai cap exercici en pèrdues, i malgrat haver guanyat 56 milions l'any 2008 —en què van caure les vendes—, evidencia la magnitud de l'ofensiva del capital. Emmarca, alhora, el nou escenari de precarietats i violències que viurem producte d'una crisi profunda, que ja s'està empassant els treballadors subcontractats i els immigrants, i comença a queixalar els sectors industrials menys fràgils i més organitzats sindicalment.

Cal, doncs, que la Generalitat no accepti l'Expedient de Regulació d'Ocupació de Nissan. Ni aquest ERO ni cap altre que respongui a l'objectiu de fer possible mantenir acumulacions de beneficis desaforats rebaixant els costos salarials o per projectar futures deslocalitzacions. S'ha d'exigir responsabilitat social a les empreses. I encara més a les que com Nissan (43 milions d'euros) s'han engreixat amb diners públics.

esquerra

Activitat de la secció local

Esquerra Cornellà us informa de la seva tasca local a través de la nostra revista "El Full" i del nostre web local on podeu informar-vos sobre les nostres accions a nivell municipal, els actes que programem com a partit, les sortides històrico-culturals que organitzem i les diferents xerrades i debats sobre temes d'actualitat (www.esquerra.cat/cornella). A més, la portaveu d'Esquerra a l'Ajuntament expressa les seves opinions sobre temes locals i altres qüestions al seu bloc personal, al qual podeu accedir a través de l'adreça (<http://blocs.esquerra.cat/iolandallambrich>) a fi de fer arribar les vostres consultes, crítiques o comentaris.

Amb el vostre suport i suggeriments segur que contribuïreu a millorar la nostra gestió. Gràcies per la vostra col·laboració.

Informació de la secció local d'esquerra

En l'anterior numero de la revista "El Full" ens fèiem ressò de la inauguració del nostre local al C/ Pius XIIé num 18. Per tal de fer-nos arribar qual-sevol iniciativa, problema, proposta o queixa ens hi podeu trobar cada dimarts de 17 h a 19 h.

Companys d'Esquerra en la visita a les instal·lacions de rugbi de l'USAP a Perpinyà

Parlament de Catalunya

La primera llei d'educació catalana ja s'està debatent

No es tracta d'una llei qualsevol. La Llei d'Educació de Catalunya (LEC) és la primera llei educativa que es legislarà a Catalunya respondent a un llarg procés de gestació que arrenca amb la consellera Marta Cid d'Esquerra (2003-2006). És, en síntesi, l'expressió del compromís contret en el Pacte Nacional per a l'Educació, impulsat per Esquerra amb un ampli consens social i polític.

Si algú dubtava del caràcter que ha imprès la presència d'Esquerra al Govern de la Generalitat, ara i aquí en té la resposta. Per primer cop, es blindarà el català com a llengua vehicular de l'ensenyament a Catalunya.

La LEC ja és objecte de debat en el Parlament. Ara, cal que el debat es traslladi al carrer perquè la llei acabi sent el millor text legislatiu possible a fi de garantir un servei públic educatiu com a marc per a la igualtat d'oportunitats i la llibertat d'ensenyament, per l'harmonització dels horaris, jornades i calendaris, per l'aplicació normalitzada de la sisena hora o pel foment de la participació de la comunitat educativa dels centres privats concertats i de titularitat pública.

La LEC, amb una interpretació expansiva de l'actual marc legal, aposta decididament per l'escola pública catalana i de qualitat: un gran pas endavant, ambicions, amb sentit i responsabilitat de país.

Iolanda Llambrich
Regidora d'Esquerra

des de l'Ajuntament

Festival de pallassos: APROVAT

Aprovem el Festival de Pallassos per ser una aposta cultural ferma, que posa la ciutat al mapa cultural internacional. Enguany, també hem de celebrar que un cop més, gràcies a les gestions del diputat d'Esquerra Joan Tardà, els pressupostos de l'Estat per al 2009 inclouen una nova partida amb 50.000 € més per al festival, que s'afegeixen als diners que ja es rebien del Ministerio. Aquesta

partida se suma, doncs, a l'existent que en el seu dia ja va ser inclosa arran d'una iniciativa d'Esquerra l'any 2005 en el Congrés de Diputats. Aquesta nova partida, des del nostre punt de vista hauria de servir per poder donar continuïtat a aquest festival, perquè es converteixi en una cita ineludible de les agendes culturals i passi a tenir una periodicitat anual, tot reconvertint el seu format actual.

Pressupost municipal 2009: SUSPENS

Hem de suspendre, en canvi, el projecte de Pressupostos de l'Ajuntament de Cornellà per al 2009, que hem votat en contra per diverses raons:

1. Continuen sent uns pressupostos que neguen la participació. Ni tan sols en època de crisi l'equip de govern s'ha plantejat implicar-hi la resta de grups municipals, les entitats, els agents socials i econòmics. En definitiva, elaborats al marge de la ciutadania.
2. S'afirma que són uns pressupostos més socials que mai, però el cert és que el pes de les polítiques socials, en el glo-

bal del Pressupost, és tan sols d'un 2'87%.

3. Són uns comptes opacs i foscos, com ho prova el fet que per explicar els 60 milions pressupostats per a l'empresa municipal EMDUCA se'ns va lliurar, a l'o-

posició, un foli redactat en una sola cara. Inaudit, certament, però cert.

4. Se'ns ha anunciat que es tornarà a crear un fons de contingència social per tal d'atendre "possibles necessitats" socials. El fons creat, el 2008, s'ha començat a gastar ara i els grups municipals, tot i haver-ho preguntat i reclamat, desconeixem els criteris amb què s'estan administrant aquests diners.

Mesures municipals per encarar la crisi: A L'ESPERA

Som a l'espera de veure com es concreta el decret d'alcaldia que crea dos grups de treball per tal de consensuar estratègies per afrontar la crisi a nivell municipal. Sembla ser que en un participaran tots els grups polítics i en un altre els agents econòmics, empresaris, comerciants i sindicats. El que sí hem de dir és que la iniciativa comença coixa després que l'alcalde

decidís fer-la pública en un diari abans de passar-la per la junta de govern. En aquest article (El Periódico, 10 de novembre) l'alcalde feia gala dels projectes als quals no està disposat a renunciar. Així, difícilment es pot arribar a un consens. Esperarem veure com s'articula aquesta proposta, que, repetim, comença coixa amb aquestes declaracions de l'alcalde com a precedent.

La irresponsabilitat d'EMDUCSA i de l'arquitecte-gerent Antonio Marín

El Síndic Municipal de Greuges ha encarat el cas

Julián Garcia Petit

A la primavera de l'any 2002, un per un, i de la mà de l'alcalde d'aleshores José Montilla, els nous veïns van rebre les claus del seu pis, del pis desitjat, integrat en la fase 3 del complex d'habitatges Can Fatjó. D'aquell dia, es recorda l'emoció de moltes persones. I alegria i agraïment. També moltes fotogra-

Els veïns han estat víctimes de la irresponsabilitat de l'empresa municipal

fies i, fins i tot, llàgrimes. No obstant, tal com s'acostuma a dir popularment, a casa del pobre les alegries duren poc, molt poc. Només va caldre que arribés l'hivern perquè l'aire es colés per les caixes de les persianes, per les juntes, pels endolls instal·lats en els habitatges. A més, les parets vibraven, els sostres ressonaven i, a pesar que la factura del gas es disparava, els residents passaven fred.

Què van fer, aleshores, els veïns? El que calia: denunciar els fets al Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat i, al cap d'uns mesos, es va incoar

un expedient sancionador susceptible d'acabar amb una multa de 600.000 euros a l'arquitecte Antonio Marín, cap de l'empresa municipal EMDUCSA per "incompliment del decret 28/1999". L'expedient, tanmateix, va ser arxivat i, als compradors, se'ls va remetre a la via judicial.

Aleshores, els afectats van encarregar un informe i els resultats van ser implacables pel que fa a greus incompliments en els aïllaments, estancament i en la qualitat dels materials. Es evident, doncs, que de tot això se'n desprenen responsabilitats administratives i penals. Per això, el 30 de gener de 2008, el tinent d'alcalde Martínez Flor va

treure pit, va demanar disculpes en nom de l'Ajuntament davant de l'assemblea de veïns celebrada al Citylab i va assumir responsabilitats, tot abandonant la reunió indicant que acceptaria el que acordessin els reunits.

Però els veïns encara continuen esperant l'execució dels acords. I es mostren indignats, com el conjunt de la ciutadania quan s'assabenta que caldrà gastar un milió i mig d'euros de diner públic per salvar els mobles d'aquesta gent tan irresponsable. Trist, molt trist.

I ara, qui assumirà les responsabilitats? Com es nota que els diners no són ni del govern municipal ni del senyor Marín!

Dijous dia 18 de desembre, a les 21 hores al Patronat Cultural Recreatiu
Sopar tertúlia

“La cultura popular i tradicional en el marc dels temps actuals”

amb la participació de **Ramon Fontdevila**

Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional de la Generalitat

Preu 15 euros Telèfon 678446734

Us convidem a assistir-hi